

HRVOJE MARKO PERUZOVIĆ
AKT(OV)I

HRVOJE MARKO PERUZOVIĆ

AKT(OV)I

I reče Jahve, Bog: „Nije dobro da čovjek bude sam: načinit ću mu pomoć kao što je on.“ ...Od rebra što je uzeo čovjeku napravi Jahve, Bog, ženu pa je dovede čovjeku.

Bog, Stvoritelj svijeta i svega na njemu vidljivoga i nevidljivoga, bio je, dakle, prvi **akter** (činitelj) kojemu je vrhunac stvaranja bio upravo čovjek. Stvaranja, koje je završilo najljepšim otjelovljenjem – ženom. „Kosti od mojih kostiju, meso od mesa mojega“ govori Adam, čudeći se i s udivljenjem promatrajući tijelo žene „iz njega uzeto“, od njega modelirano.

Taj čin Božjeg djelovanja na zemlji čovjek oduvijek pokušava imitirati, pokušavajući se igrati Boga, prvog kipara, prvog crtača naše ljudskosti, prvog slikara naših kolora. Ta imitacija očituje se najjasnije u pokušajima vizualizacije ljudske tjelesnosti. Vizualizaciji tijela koje je spokojno nago hodalo u rajskoj Božjoj nazočnosti, tijela koje se potom zgriješivši, postidjelo svoje „tjelesnosti“ pa se stalo skrivati i pokrivati, navlačiti krinke i pokrove, prikrivajući u sebi iskonski grijeh prvostvorenih „tijela“. No, od kada je vijeka i čovjeka, postoje unutar ljudskoga roda oni koji ga ponovno žele otkriti, razgoliti. Uzdići, obožavati to golo tijelo. Prikazati bez stida njegovu iskonsku formu, ljepotu njegove prirodne nagosti, savršenstvo njegove „izmodeliranosti“. Taj **akt** (čin) prikazivanja nagog ljudskog tijela nazivamo (također) **aktom**. Likovni umjet-

nici: kipari, slikari, crtači, prikazuju ga u različitim položajima, pokretima i držanju. On je njihova stalna inspiracija i jedan od glavnih motiva. A ženski **akt** u tome je oduvijek prednjačio. Njegovom vizualizacijom zadovoljavale su se žudnje i pohote, njega se obožavalo i štovalo u kultovima plodnosti, njega se odabiralo za kanon savršene ljepote, ali i za simbol duhovnih osobina i kreposti. U zapadnoeuropskoj tradiciji mimetičkog prikazivanja, **akt** se pokazuje prikazom aluzivnih i ikoničkih znakova koji čine figuru, oblikom koji egzistira u određenom prostoru i vremenu, materijalizirajući se u likovnom izričaju kao konkretna forma. Forma kojom umjetnik oponaša Božji **akt** (čin), prezentirajući ga **aktom** (djelom) unutar kojeg se realnost preuzetog motiva i imaginarno samog umjetničkog medija pomiruju u simboličnom slike.

Hrvoje Marko Peruzović novom izložbom predstavlja dio svoje bogate slikarske produkcije posvećene ženskom tijelu. Predstavlja vlastiti slikarski **akt** posvećen **aktu**. Povezivanjem temeljnih oblikovnih formi i umijećem vlastite kreativnosti, stvara sadržajno i oblikovno originalna djela (**akte**), konfrontirajući likovne tehnike sučeljavanjem „racionalne“ linije i „emocionalne“ boje. Zadržan na reprezentacijskom prikazu, u mediju nošenom tradicionalnom estetikom prikazivačkog, hrani svoju stvaralačku strast na plodnoj europskoj slikarskoj tradiciji. Izrastajući na njoj, pronalazi osobni izraz kojim, pomičući granice

tradicionalnog i „klasičnog“, postajući prepoznatljiv dio suvremenog hrvatskog likovnog identiteta. Jer Peruzovićevo prihvaćanje i starih i novih likovnih iskustava u potpunosti se poklapa s njegovim predodžbama „kvalitetne“ slike, dobivajući u djelu pečat individualnog ovjerovljenja. I kad je eklektično, u znaku postmodernizma ili neosecesionizma, oslonjeno na univerzalno i opće, il' kad u njemu iščitavamo lokalno, mediteransko, ono očituje snagu izvornog crtača i rasnog slikara koji glad za vizualizacijom emocije i umjetničke imaginacije, razumijevajući i usvajajući i umjetničke i prirodne forme, zadovoljava upravo u prikazu ženskog **akta**. No, žena i njezino tijelo ostaju u Peruzovića temeljni motivi tek do trenutka njihove transformacije u viša značenja, kada tijelo kao materija postaje metaforom za nematerijalno, duhovno, otvarajući tako mogućnosti kompleksnijih struktura, zalazeći u područja psihoanalitičkih tumačenja gdje značenjsko i umjetničko nadvisuje čistu vizualnu senzacionalnost slike. Postaje porukom, stavom i mišlju samo upakiranom u harmonične kolore i ludički crtež. Crtež koji Peruzoviću nije pratnja slikarstvu, već pokretač i nositelj forme cijele slike. Jer svestranost i nadarenost ovom školovanom slikaru ne dozvoljava tek čistu, klasičnu realizaciju slike. Iako je naizgled počinje graditi tradicionalno, upravo crtežom kao njenim temeljem, od njega čini glavnog aktera forme, ne prekrivajući ga bojom već ga njome oplemenjujući. On je transkript Peruzovićeve ideje i emotivnog stanja donesenog na površinu slikarskog platna. Pouzdanje u moć vlastitog crtačkog idioma u njega je u tolikoj mjeri razmjerno da mu demonstracija vještine u realnosti prikazivačkog više nije ni potrebna. Jer u simplifikaciji morfologije i odstupanja od mimetičnosti, polazi mu za rukom da simplificiranim crtežom i kolorističkom intervencijom dobije ono što želi. Liniju oštru, analitičku i stiliziranu, kojom gradi i naglašava kompoziciju slike. Boju jarku, pokretačicu emocije, simboličnu, u rasponu do najagresivnijih tonaliteta, koja unutar slike dominantnog crteža nije akcent nego njezin punopravni stanar. Peruzovićeve imaginacije vidljiva je i u tvarnosti poteza i snazi

boje – njezine dubine i njezina prosijavanja. U bogatstvu fakture i primjerenosti crtačke geste koji su pouzdani zalag da se autorska vizija ne izgubi u ornamentalizmu. A uz svu redukciju, tijelo kao polazište još je uvijek vidljivo i dominantno. Od njega se sažimalo, ali imalo se od čega sažeti. Otkidati, razgolićivati, skidati epidermu, zaroniti ispod, do kosti, do osnove. Stoga u Peruzovićeve **aktovima** nema previše erotičnosti, jer tijela su ogoljena do kostura, izgledaju poput rendgenskih slika, ostavljena u suzdržanoj gesti, opuštenu u dokonom sanjarenju, pokazujući vidljiv otklon od anatomske ispravnosti, pretjerano izduženih ruku i nogu, lebdeći u sferama zatvorenog ideograma unutar slike koja je više od prikazivačkog, od čulnog podražaja i vizualnog saznanja. Ipak, unatoč deficitu tjelesne putenosti, **aktovi** Peruzovićeve donna i madonna emaniraju nekom čudnom dopadljivošću koja je produkt preobraženja njegove forme u simbol prosvjetčenja i spiritualne posvećenosti. **Aktom** koji postaje znakom rođenom u dihotomiji dvaju svjetova: slikarevog unutarnjeg i materijalnog vanjskog. **Aktom** (golim tijelom) koji postaje **aktom** (činom) uznesenja, preobrazbe u znak. U znak koji nadilazi čistu semantiku i postaje simbolom. U znak, kojega posebnom crtačkom religioznošću i kolorističkom emotivnošću, Peruzović preobražava u umjetničko djelo. Jer, preobražavajući se u svojevrstan ideogram, slika u Peruzovića nikada nije izgubila od autoriteta umjetničke forme. Peruzović nikada ne gubi smisao za cjelovito i kompleksno. Jer on je artist universalis: pjesnik, slikar i mislilac. Pjesnik, čija osjetila podrhtavaju sublimirajući filozofsku svijest o svijetu i egzaltaciju pred njim. Slikar, koji nam to podastire kao vizualnu činjenicu i čulnu senzaciju, ne lišavajući nas idejne i emocionalne nadogradnje.

A nikada više niti manje nego u **aktovima**, Peruzovićeve slika postaje prostorom intelektualnog i emocionalnog pražnjenja, racionalnog crteža i instinktivne boje. **Akt** (čin) nove plastične realnosti na koju nam Hrvoje Marko Peruzović ukazuje vlastitim umjetničkim **aktima** (djelima).

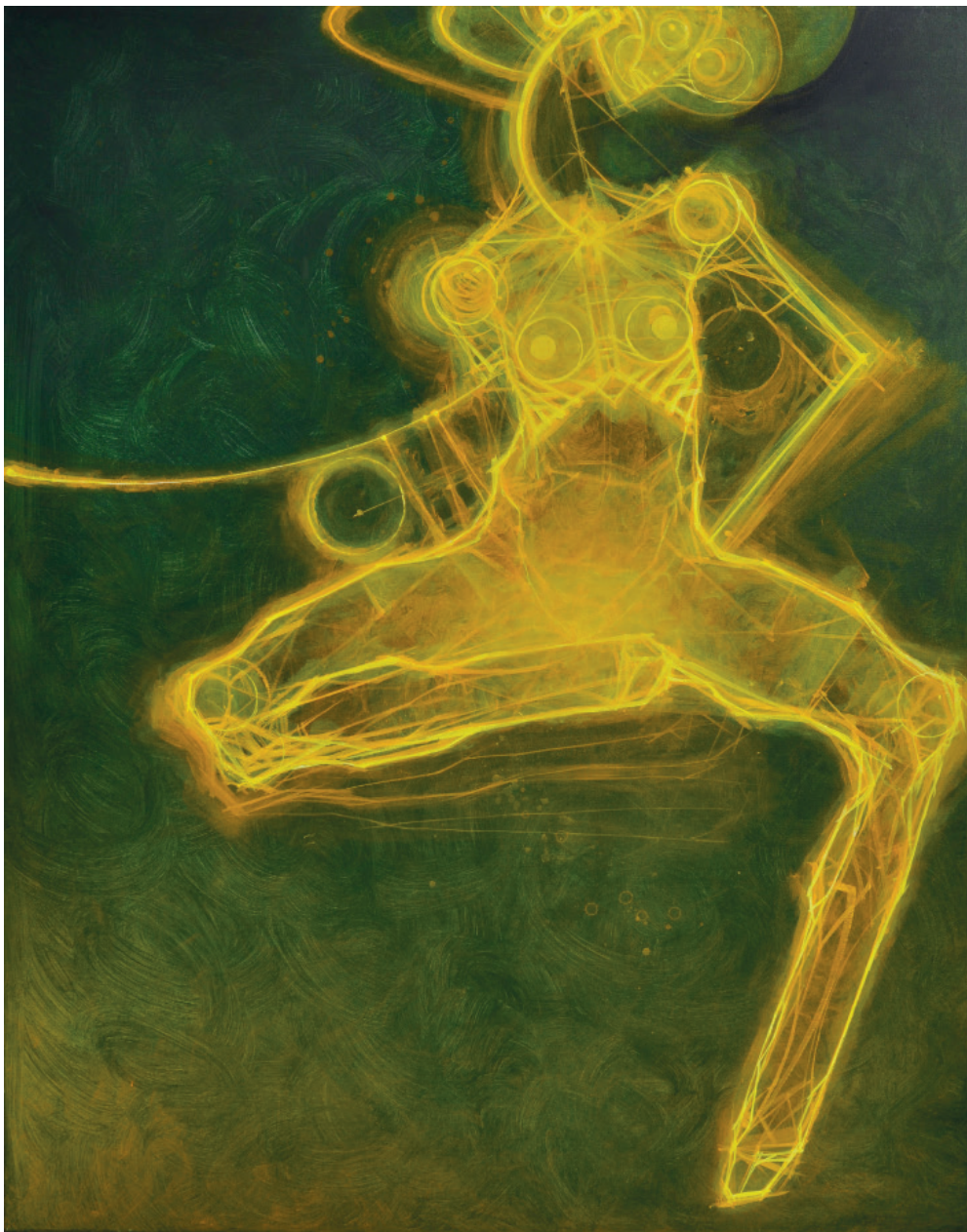
Sanda Stanačev Bajzek

AKT S RIBOM, 2016.
akrilik na platnu; 40 × 60 cm

ANĐEO I ZMAJ, 2016.
akrilik na platnu; 70 × 100 cm

◀ ASTRALNO TIJELO, 2016.
akrilik na platnu; 100 × 80 cm

▶ OTAJSTVO ŽIVOTA, 2012.
akrilik na platnu; 80 × 80 cm

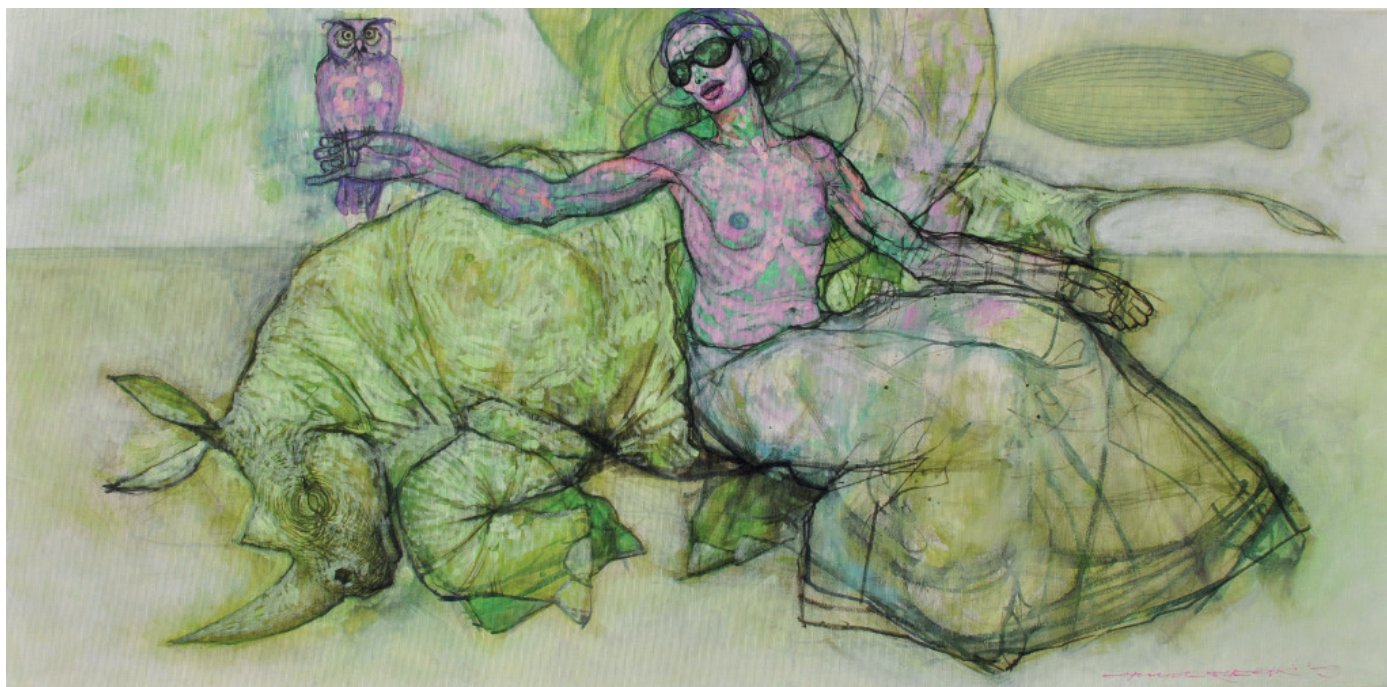

◀ PREOBRAZBA, 2016.
akrilik na platnu; 100 × 70 cm

▶ SAMA NA ULICI, 2016.
akrilik na platnu; 100 × 70 cm

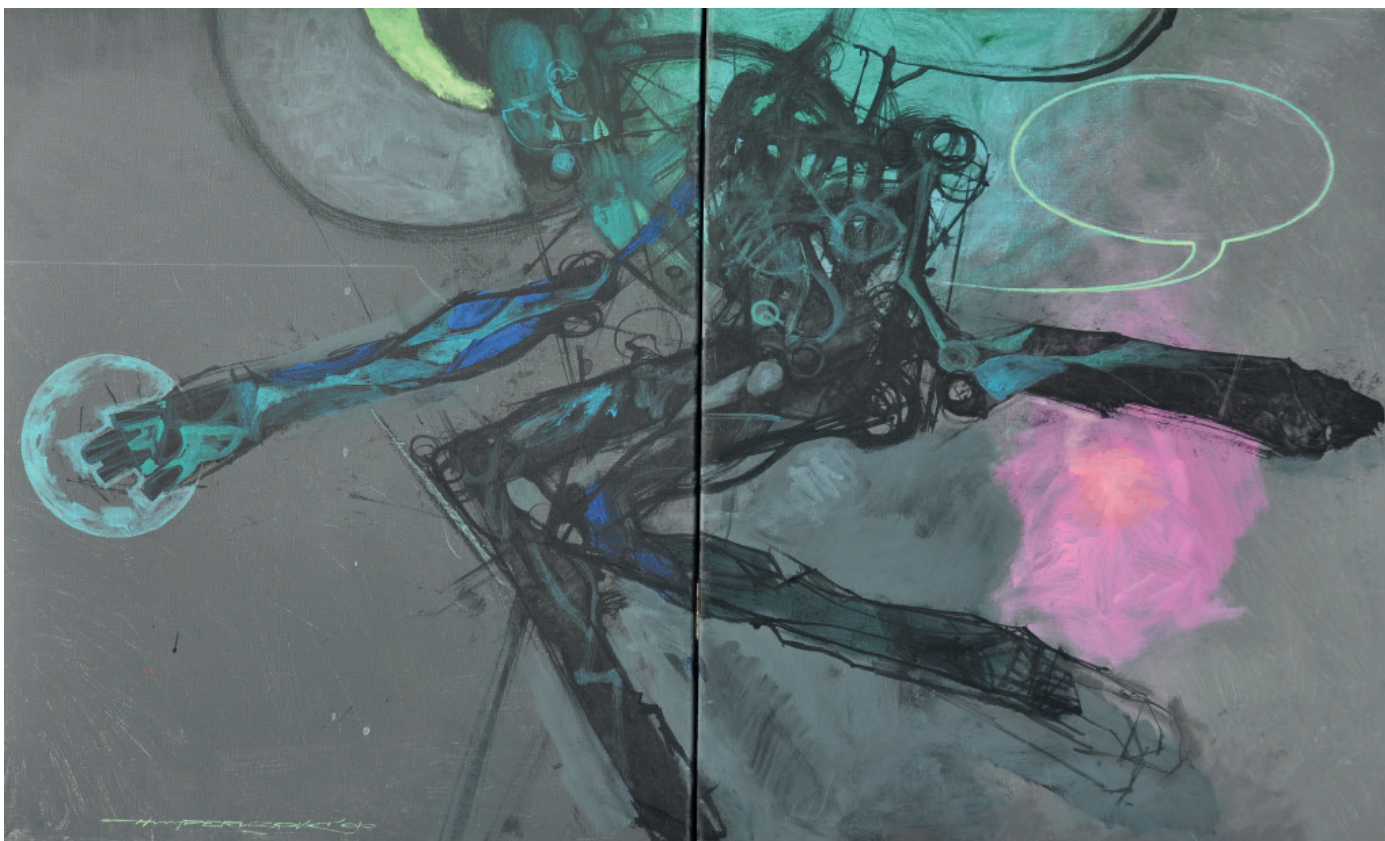
SOPHIA, 2009.
akrilik na platnu; 50 × 100 cm

SOPHIA, 2016.
akrilik na platnu; 70 × 100 cm

SOPHIA, 2016.
akrilik na platnu; 100 × 70 cm

TAMNI AKT, 2010.
akrilik na platnu; 60 × 100 cm, diptih

UTJELOVLJENJE, 2012.
akrilik na platnu; 50 × 80 cm, diptih

Hrvoje Marko Peruzović rođen je 1971. godine u Zagrebu. Završio grafički odjel Škole za primijenjenu umjetnost i dizajn u Splitu. Diplomirao slikarstvo 1995. na Akademiji likovnih umjetnosti u Zagrebu (klasa Prof. Đuro Seder). Studijski boravio u Parizu, Milanu, Veneciji i Beču. Član je HZSU-a i HULU-a Split. Osim slikarstva bavi se klasičnom grafikom, ilustracijom, skulpturom i fotografijom. Izlagao je na više od pedeset samostalnih izložbi kao i na brojnim skupnim izložbama u Hrvatskoj i inozemstvu. Ostvario je i brojna djela sakralne tematike: križni put u Solinu, oltarnu palu i križni put u Dubrovniku, te mozaik na pročelju crkve u Zagvozdu. Djela mu se nalaze u raznim privatnim i javnim zbirkama i muzejima (Galerija umjetnina, Split; Zbirka „Majka“ Humac BiH; Muzej grada Kaštela, Galerija „Vladimir Bužančić“, Zagreb; Galerija umjetnina grada Slavenskog broda; Samostan benediktinki sv. Margarite u Pagu i dr.) Sudjelovao je na brojnim likovnim susretima i kolonijama humanitarnog karaktera. Likovno je uredio i ilustrirao nekoliko knjiga, kataloga i monografija. O njegovom radu pisali su Josip Depolo, Ive Šimat Banov, Stanko Špoljarić, Tonko Maroević, Vladimir Rismondo ml., Andro Filipić, Darko Schneider, Đuro Vandura, Tonči Šitin, Nevenka Nekić, Vinicije Lupis, Anamarija Stibilj Šajn, Nives Marvin, Toni Horvatić, Vlasta Tolić, Mirela Duvnjak, Sanda Bajzek Stanačev, Igor Brešan i dr. Piše poeziju, aforizme i kratke eseje iz područja likovnosti. Dobitnik je prve nagrade „Post scriptum“ za književnost na društvenim mrežama, koja se dodjeljuje u sklopu festivala književnosti KaLibar. Objavio je zbirku pjesama „Nekoga moramo voljeti (kako na webu, tako i na zemlji)“. Živi i radi u Zagrebu kao samostalni umjetnik.

ADRESA: Remetinečki gaj 19 B, 10 000 Zagreb

MOBITEL: +385 91 517 50 64

E-MAIL: hmperezovic@gmail.com

WEB: www.peruzovic.com

www.facebook.com/hrvoje.peruzovic

HRVOJE MARKO PERUZOVIĆ

AKT(OV)I

NAKLADNIK: Muzej Prigorja • ZA NAKLADNIKA: Morena Želja Želle • PREDGOVOR: Sanda Stanačev Bajzek

FOTOGRAFIJE: Hrvoje Marko Peruzović • LIKOVNO OBLIKOVANJE: Tomislav Mrčić

SLOG I PRIPREMA ZA TISAK: Ovum • TISAK: Graforad • NAKLADA: 200 komada

ISBN 978-953-7820-23-7

STRUČNA KONCEPCIJA IZLOŽBE: Sanda Stanačev Bajzek • LIKOVNI POSTAV IZLOŽBE: Sanda Stanačev Bajzek i Hrvoje Marko Peruzović

TEHNIČKI POSTAV IZLOŽBE: Josip Kovačević

Sesvete, Trg Dragutina Domjanića 5, 24. listopada do 12. studenog 2019. godine

Izložba je ostvarena uz financijsku potporu Grada Zagreba i Ministarstva kulture Republike Hrvatske

2019. / 33. sezona:

NADA ŽILJAK, 12. travnja – 30. travnja

MARIJAN ŠARIĆ, 12. lipnja – 28. lipnja

STJEPAN GRAČAN, 4. srpnja – 31. kolovoza

BILJANA KNEBL, 14. rujna – 30. rujna

HRVOJE MARKO PERUZOVIĆ, 22. listopada – 10. studenog

SESVETSKI LIKOVNI UMJETNICI I GOSTI, 15. prosinca – 30. prosinca

Galerija Kurija Muzeja Prigorja od 1986. godine vrlo aktivno sudjeluje na sesvetskoj i zagrebačkoj likovnoj sceni. Do danas je ostvareno preko 200 samostalnih i skupnih izložbi, od "Sesvetskog likovnog kruga" do Jadranke Fatur, Vere Dajht Kralj, Vinka Fabrisa, Milene Lah, Vinka Fištera, Rudolfa Labaša i mnogih drugih, a kritike i osvrte su pisali naši cijenjeni likovni kritičari i povjesničari umjetnosti poput Matka Peića, Vladimira Bužančića, Oke Ričko, Josipa Škunce, Zdenka Rusa, Nade Križić ili Milana Bešlića.

Galerija je priznata od HDLU-a, ULUPUH-a, HNLU-a, kao i HZSU-a.

VODITELJ PROGRAMA: Tomislav Dilber

SAVJET GALERIJE KURIJA MUZEJA PRIGORJA 2019.: Fedu Gavrilović • David Kelčec • Sanda Stanačev Bajzek • Svebor Vidmar • Tomislav Dilber